

Kontseptsioon

Kes on see tundmatu, kes vaatajale on pööranud selja ja ahmib pilguga kõike seda mängulist, mis pakub loodus oma tõelisuses? Mida ta mõtleb ja mida ta näeb ja mida ta tunneb? Ja mida ta seejärel ette võtab? Caspar David Friedrich'i *Uitaja udumere kohal* (1818) ja John Constable'i *Veski Gillinghamis Dorsetis* (1826). Romantismiaegsed maalid loovad uskumatult sama meeleolu mis valitseb Soorinna külas Kuusalu lähedal enne siia maja tegemist.

Koht on kui ideaalmaastik, millest kumab unustatud looduse ja ajaloo lähedust, kutsudes ennast taasavastama. Loodus on siin avaram kui mistahes muu asi ja samal ajal kammerlik - paisjärv, vee langemine ja mühin, kärestik koos väikese jõesaarega, soojendav õhtupäike, roheline, vanad müürid.... Kus on piir looduse ja arhitektuuri vahel? Milline on nende õige mõõt ja tasakaal? On öeldud, et arhitektuur algab seal, kus lõpeb loodus. Aga kus ta siis algab? Maja peabki andma küsimusele vastuse.

Uus maja kaob loodusesse ja vanade müüride vahele, üllatades vaatajat alles lähemale tulles. Parem on, kui uus maja ei ole vaadeldav Loo - Andineeme teelt ja mujaltki, välja arvatud oma alalt. Hektari suurusele alale pääs ei ole piiratud, kuid pääs majja on võõrale raskesti ülesleitav. Jõudes maja ette muutub tekkida jõudnud nostalgia ootamatult moodsaks teravuseks.

Kasutades looduslikku kõrguste erinevust, on maja katusepind kokku viidud paisu ja tee tasapinnaga, katuse ja maapinna seob üheks roheline. Nii on maja maastiku osa, mille üks külg on maakoore alt irtakil nagu kõrgem jõekallas ja millest moodustubki fassaad, mis avaneb jõe ja päikese poole hommikust loojanguni.

Maja ees on kaetud terrass, mis on looduse ja maja vahel ja mis kasvab üle sillaks, mis viib jõe teisele kaldale. Toa ja välisruumi vahel on klaasipind, mis talveks kaetakse puidust pinnaga s.o. liugluukidega, milles on piilumist lubavad praod. Talvel pole midagi muud kui lumi, paekivimüürid ning puidust sein.

Siseruumi hämaramasse ossa langeb valgus läbi katuses oleva valgusakna. Olemasolevad paekivimüürid inspireerivad kasutama erinevatest materjalidest tasapindu, ükski materjal pole eelistatud teiste ees, materjalid on nii uued kui vanad koos: betoon, naturaalne puit, paekivi, tsingitud teras. Endises veskis olid rauast võllid ja hammasrattad, sama meeleolu annavad edasi murukatuses roostepilekist korsten ja valgusakna küljed.